

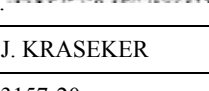

AGROPROJEKT PSO, s.r.o.
Slavičkova 1/b, 638 00 Brno
www.agroprojektso.cz

Obec Zaječí

AKCE:	Zpracování projektové dokumentace na realizaci protierozních a ekologických opatření v k.ú. Zaječí	 AGROPROJEKT PSO s.r.o. Slavičkova 840/1b, 638 00 Brno www.agroprojektso.cz	
KAT. ÚZEMÍ:	ZAJEČÍ	AUTOR. PROJ. ÚSES:	ING.
OKRES:	BŘECLAV	PROJEKTANT:	ING.
KRAJ:	JIHOMORAVSKÝ	PROJEKTANT:	ING.
OBJEDNATEL:	SPÚ, KPÚ PRO JMK, POBOČKA BŘECLAV	PROJEKTANT:	BC. J. KRASEKER
STUPEŇ:	DPS – REALIZACE VÝSADEB	Č. ZAKÁZKY:	117-3157-20
OBSAH:	Přírodní poměry Příloha souhrnné technické zprávy	DATUM:	05/2021
		PARÉ:	

Přírodní poměry - Příloha souhrnné technické zprávy

- a) Identifikace stavby
- b) Přírodní poměry a základní údaje o řešených prvcích

a) Identifikace stavby

Název stavby:	Zpracování projektové dokumentace na realizaci protierozních a ekologických opatření v k.ú. Zaječí
Objekt:	SO-01 LBK 8c
	SO-02 LBK 8d
	SO-03 LBK 8f
	SO-04 IP 25
	SO-05 IP N
Místo:	k.ú. Zaječí
Okres:	Břeclav
Kraj:	Jihomoravský
Objednatel:	SPÚ, KPÚ pro JMK, pobočka Břeclav
Zpracovatel projektu:	Agroprojekt PSO, Slavíčková 1b, 638 00 Brno, IČO 41601483
Projektant:	Ing. Daniel Doubrava, autorizovaný projektant ÚSES Ing. Milan Nechvátal Bc. Jiří Kraseker
Stupeň projektu:	Dokumentace provedení stavby, realizace výsadeb
Obor autorizace:	Autorizovaný projektant ÚSES, Krajinářský architekt
Registrační číslo ČKA:	04 058

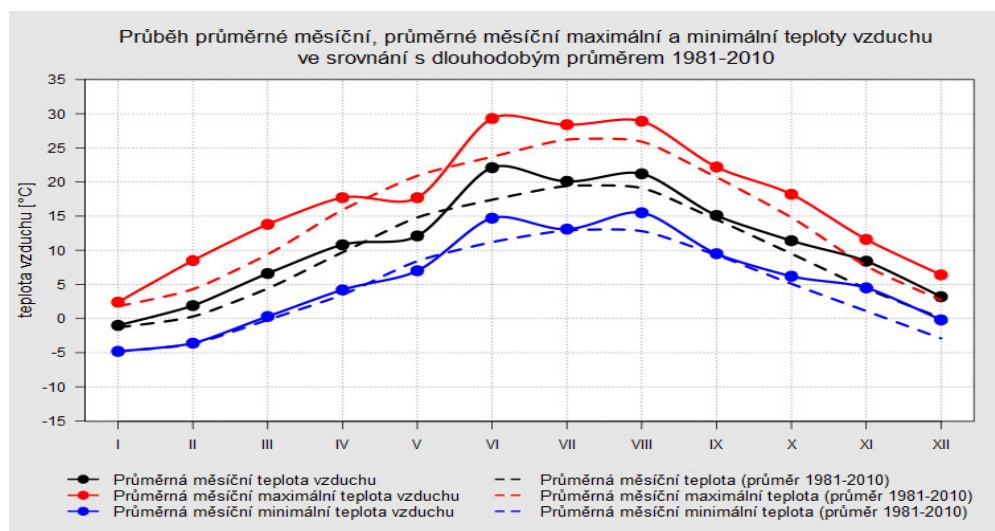
b) Přírodní poměry a základní údaje o řešených prvcích

Klimatické podmínky

Řešené území leží v teplé klimatické oblasti T4. Jaro je velmi krátké a teplé, léto je velmi dlouhé, velmi suché a velmi teplé, podzim je velmi krátký a teplý, zima je velmi krátká, teplá, suchá až velmi suchá. Klimatická jednotky T4 se nachází v Dyjskosvrateckém a Dolnomoravském úvalu.

Průměrné teploty vzduchu

Aktuální průměrná roční teplota je 11 °C. V následujícím obrázku jsou znázorněny aktuální a dlouhodobé měsíční průměrné teploty vzduchu.

Obr Graf průměrných teplot vzduchu (ČHMÚ)

Mrazové ledové, letní a tropické dny

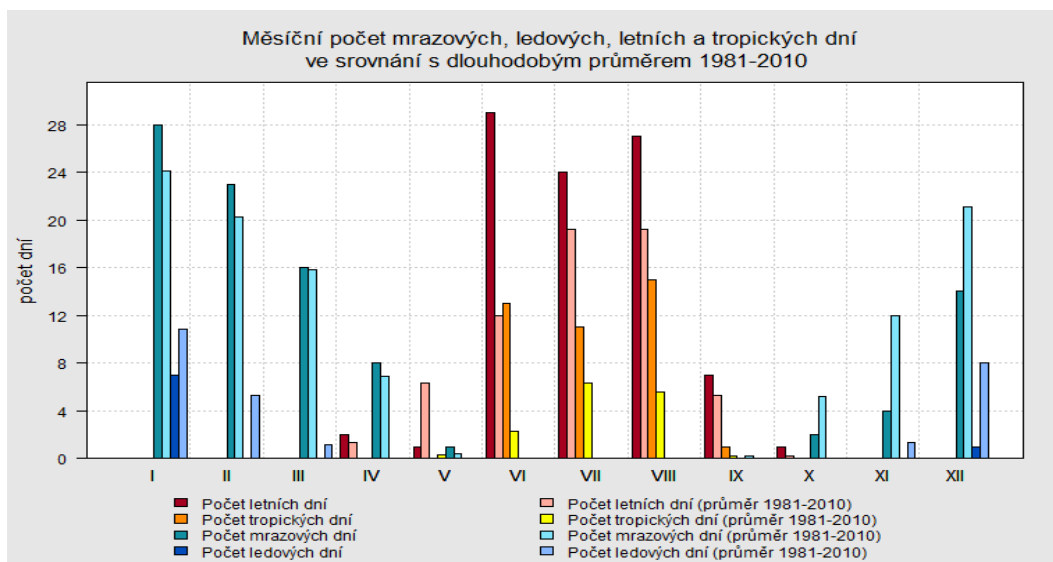
V následujícím grafu jsou znázorněny letní, tropické, mrazové a ledové dny v aktuálních letech a jsou porovnány s dlouhodobým stavem.

Letní den – den, kdy denní maximální teplota vzduchu překročí 25 °C

Tropický den – den, kdy denní maximální teplota vzduchu překročí 30 °C

Mrazový den – den, kdy denní minimální teplota vzduchu klesne pod 0°C

Ledový den – den, kdy se teplota po celou dobu drží pod bodem mrazu

Obr. Srovnání aktuálních hodnot a dlouhodobých průměrů (ČHMÚ)

Srážky

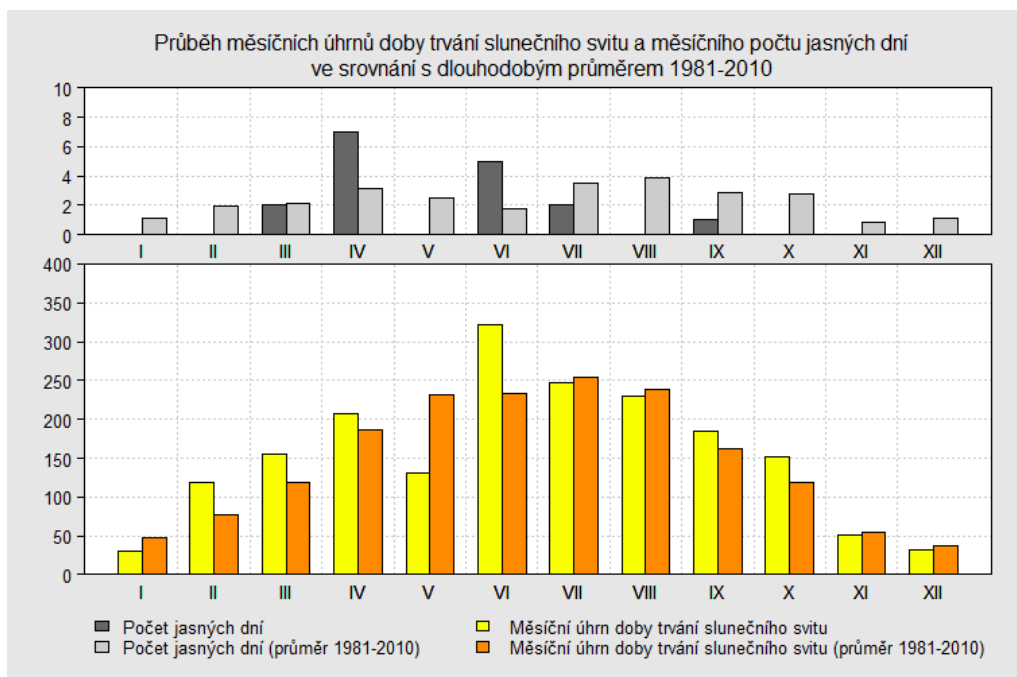
Průměrný roční srážkový úhrn je 527 mm.

Aktuální úhrn srážek v jednotlivých měsících:

MĚSÍC	Srážky (mm)
leden	46,9
únor	10,2
březen	14,1
duben	28
květen	119,4
červen	18,4
červenec	59,1
srpen	50,6
září	51,4
říjen	42,8
listopad	42,3
prosinec	50,9

Sluneční svit

Následující grafy znázorňují počet jasných dní v jednotlivých měsících a dobu trvání slunečního svitu (hodiny).

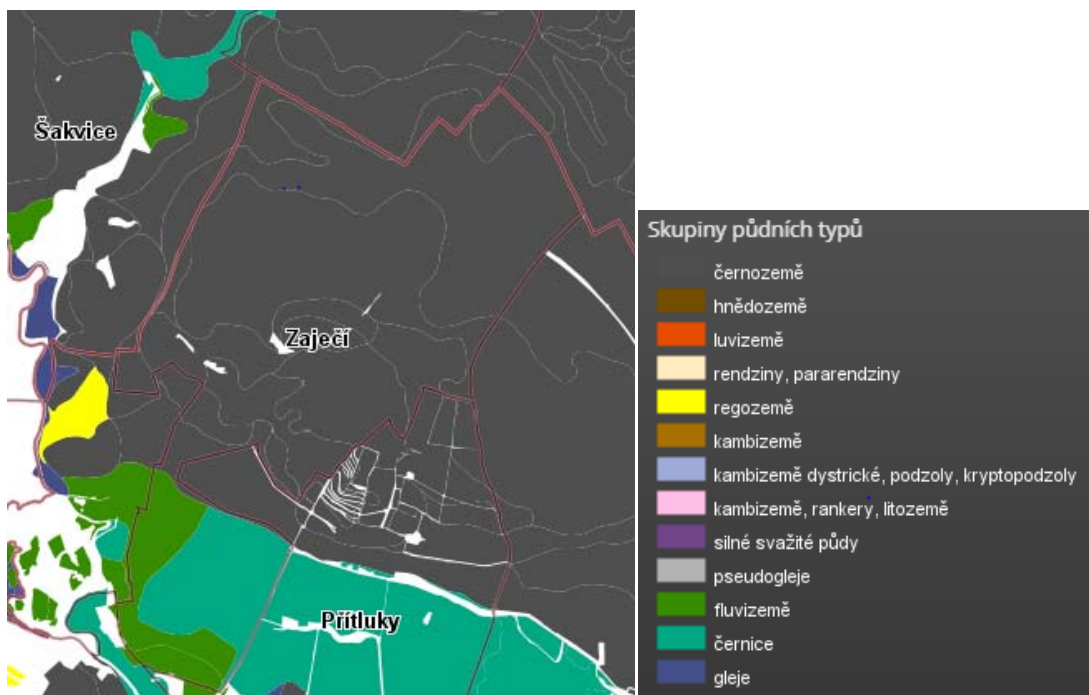
Obr. Jasné dny a doba slunečního svitu (ČHMÚ)

Hydrologické poměry:

Z území odtéká Zaječí potok. Na jižní straně katastrálního území se nachází vodní zdroje.

Pedologické poměry

Dominantním půdním typem v katastrálním území jsou černozemě. Na jihu území se nachází černice a fluvizemě.

Obr. Mapa půdních typů v katastrálním území Zaječí (VUMOP)

BPEJ:

0.01.00 - Černozemě převážně na mírných svazích se všesměrnou expozicí a celkovým obsahem skeletu do 10 %. Půdy hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a středně produkční.

0.05.01 - Černozemě převážně na rovině nebo úplné rovině se všesměrnou expozicí a celkovým obsahem skeletu do 25 %. Půdy hluboké až středně hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a málo produkční.

0.05.11 - Černozemě převážně na mírných svazích se všesměrnou expozicí a celkovým obsahem skeletu do 25 %. Půdy hluboké až středně hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a málo produkční.

0.06.00 - Černozemě převážně na rovině nebo úplné rovině se všesměrnou expozicí a celkovým obsahem skeletu do 10 %. Půdy hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a produkční.

0.06.10 - Černozemě převážně na mírných svazích se všesměrnou expozicí a celkovým obsahem skeletu do 10 %. Půdy hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a méně produkční.

0.08.40 - Černozemě převážně na středních svazích s jižní expozicí (jihozápadní až jihovýchodní) a celkovým obsahem skeletu do 10 %. Půdy hluboké ve velmi teplém, suchém klimatickém regionu a málo produkční.

Geomorfologické členění

Soustava: Vídeňská pánev

Podsoustava: Jihomoravská pánev

Celek: Dolnomoravský úval

Podcelek: Dyjsko-moravská pahorkatina

Okrsek: Přítlucká hora

Biota

Fytogeografická oblast – Thermophyticum

Fytogeografický okres – Hustopečská pahorkatina, Dyjsko-svratecký úval

Fytogeografický obvod – Pannonicum (Panonské thermophyticum)

Biogeografické poměry

Biogeografické členění ČR neboli biogeografická diferenciacie ČR je rozčlenění území České republiky z hlediska biogeografie (z hlediska rozmístění bioty v prostoru). Biogeografické členění území zajišťuje vymezení prostorů, jejichž posláním je zajistit vývoj ekologicky stabilních přírodních a přirozených společenstev. A je též nezbytným podkladem pro udržení a obnovu rozmanitosti flóry a fauny. V souvislosti s napojením ČR do programu Evropské unie, který je orientován na tvorbu tzv. Evropské ekologické sítě (EECONET), a projektováním územních systémů ekologické stability (ÚSES) byly v ČR vymezeny biogeografické jednotky na regionální úrovni. Ty byly zasazeny do již zavedeného, ale málo podrobného biogeografického členění. Pro vystižení bohatství a rozmanitosti bioty různé úrovně byly vymezeny dvě soustavy biogeografického členění. Individuální členění vymezuje souvislá území na základě jejich jedinečných, neopakovatelných vlastností, přičemž každé území je samo o sobě do jisté míry homogenní. Typologické členění rozčleňuje území na základě souboru vlastností, které se opakují, a vyzdvihuje tak informaci o podobnosti přírodních podmínek a bioty mezi územími.

Bioregion je jednotka individuálního členění regionální úrovně velikosti 102 až 103 km². Každý bioregion na svém území zahrnuje typickou kombinaci přibližně 5 až 12 biochor a až několika desítek skupin typů geobiocénů. Jednotka je jistým odrazem jedinečného rázu krajiny a je jedním z podkladů při rozhodování o využívání krajiny a ochraně jejích hodnot. Jsou základním podkladem pro vymezení reprezentativních biocenter nadregionálního a regionálního významu.

Biochora je jednotkou typologického členění. Vymezuje v krajině se opakující seskupení bioty typické pro určité uspořádání přírodních podmínek. Názvy biochor se přímo odkazují na vegetační stupňovitost, typ georeliéfu a vlastnosti podloží. Jsou důležitým podkladem pro úroveň plánování, projektování i realizací ÚSES v krajině.

Geobiocenologická typizace krajiny je založena na aplikaci teorie typu geobiocénu (Zlatník 1973, 1975), Skupiny typů geobiocénů (STG) jsou jednotky typologického

systemu biogeografického členění založeného na potenciální podobě geobiocenóz. Geobiocenózu lze velmi stručně charakterizovat jako typický soubor živé a neživé přírody. Každá skupina typu geobiocenu je charakterizována vegetačním stupněm a pozicí na trofické a hydrické řadě. Vegetační stupeň je v kódu STG na první pozici vyznačen číslicí 1 až 10. Druhá pozice kódu vyznačuje trofickou řadu od stupňů oligotrofních (A) přes mezotrofní (B) až k nitrofilní (C) či bazické (D), přičemž může být zapsán i mezistupeň mezi hlavními stupni (např. AB, BC). Hydrická řada je zaznamenána opět číslicí 1 až 5, kde 1 jsou stanoviště suchá, 3 hydricky normální, 5 mokrá a 6 rašeliništní. Rozlišuje se ještě stupeň 5a – mokrá s tekoucí vodou a 5b – mokrá se stojatou vodou. STG charakterizují cílová společenstva prvků ÚSES.

Biogeografické diferenciaci:

Provincie:	panonská
Podprovincie:	severopanonská
Bioregion:	4.3 Hustopečský
Biochory:	1PF – Pahorkatiny na vápnitých pískovcích 1. v.s. 1PC – Pahorkatiny na vápnitém flyši 1 v.s.
Vegetační stupeň:	1. dubový
Potencionální přirozená vegetace:	29 – Mahalebková nebo dřínová doubrava 31 – Sprašová doubrava
STG:	1BD3 – Doubravy s ptačím zobem (Ligustri-querceta) 1B-BD 2-3 – doubravy s ptačím zobem na píscích (Ligustri-querceta arenosa)

1BD3 – Doubravy s ptačím zobem (Ligustri-querceta)

Charakteristické rysy ekotopu:

Těžiště rozšíření mají doubravy s ptačím zobem na sprašových překryvech nížinných plošin a mírných svahů přiléhajících pahorkatin v nejteplejší klimatické oblasti T 4, do nadmořských výšek 250 - 300 m. Na vápnitých spraších vznikly pod lesními porosty hnědozemě,

potenciálně k této skupině patří i segmenty černozemí. Méně častý je výskyt na pararendzinách, vytvořených zejména na vápnitém flyši. Obvykle se jedná o půdy hluboké, vždy minerálně velmi dobře zásobené, v letním období vysychavé.

Přírodní stav biocenóz:

Hlavní dřevinou je průměrně vzrůstný dub zimní (*Quercus petraea* agg.), někdy se přidružují dub pýřitý (*Quercus pubescens*) a dub cer (*Quercus cerris*). Dřevinné patro je druhově bohaté, pravidelně jsou přimíšeny lípa srdčitá (*Tilia cordata*), babyka (*Acer campestre*), habr (*Carpinus betulus*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), výjimečně i jeřáb muk (*Sorbus aria*) a jeřáb oskeruše (*Sorbus domestica*). Charakteristické je často až souvisle zapojené keřové patro, druhově bohaté, tvořené teplomilnými druhy. Vždy se vyskytuje alespoň některý z bazifilních mezotrofů a eutrofních bazifytů - ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), dřín obecný (*Cornus mas*), kalina tušalaj (*Viburnum lantana*), klokoč zpeřený (*Staphylea pinnata*), višň křovitá (*Cerasus fruticosa*), brslen bradavičnatý (*Euonymus verrucosa*), růže galská (*Rosa gallica*). Dále se v keřovém patře uplatňuje svída krvavá (*Swida sanguinea*), řešetlák počistivý (*Rhamnus catharticus*), hlohy (*Crataegus laevigata*, *C. monogyna*).

V druhově velmi bohaté synusii podrostu se vyskytují teplomilné mezotrofní druhy s význačným podílem druhů s kalcifilní tendencí. Pravidelně, často až dominantně zde rostou válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), ostřice horská (*Carex montana*), ostřice nízká (*Carex humilis*), ostřice Micheliho (*Carex michelii*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), lipnice úzkolistá (*Poa angustifolia*), strdivka zbarvená (*Melica picta*). Z nápadných kalcifilních bylin zde charakteristicky rostou medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), kamejka modronachová (*Buglossoides purpureocaerulea*), třemdava bílá (*Dictamnus albus*), pryšec mnohobarvý (*Euphorbia polychroma*), hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), plamének přímý (*Clematis recta*), kosatec různobarvý (*Iris variegata*), kosatec trávolistý (*Iris graminea*), černohlávek velkokvětý (*Prunella grandiflora*), violka divotvárná (*Viola mirabilis*), violka srstnatá (*Viola hirta*), plicník měkký (*Pulmonaria mollis*), prvosenka jarní (*Primula veris*), prorostlík srpovitý (*Bupleurum falcatum*), kopretina chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*) aj. Přidružují se typické hájové mezotrofy např. hrachor černý (*Lathyrus niger*), zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*), rozrazil rezekvítek (*Veronica chamaedrys*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*).

1B-BD 2-3 – doubravy s ptačím zobem na píscích (Ligustri- querceta arenosa)

Charakteristické rysy ekotopu:

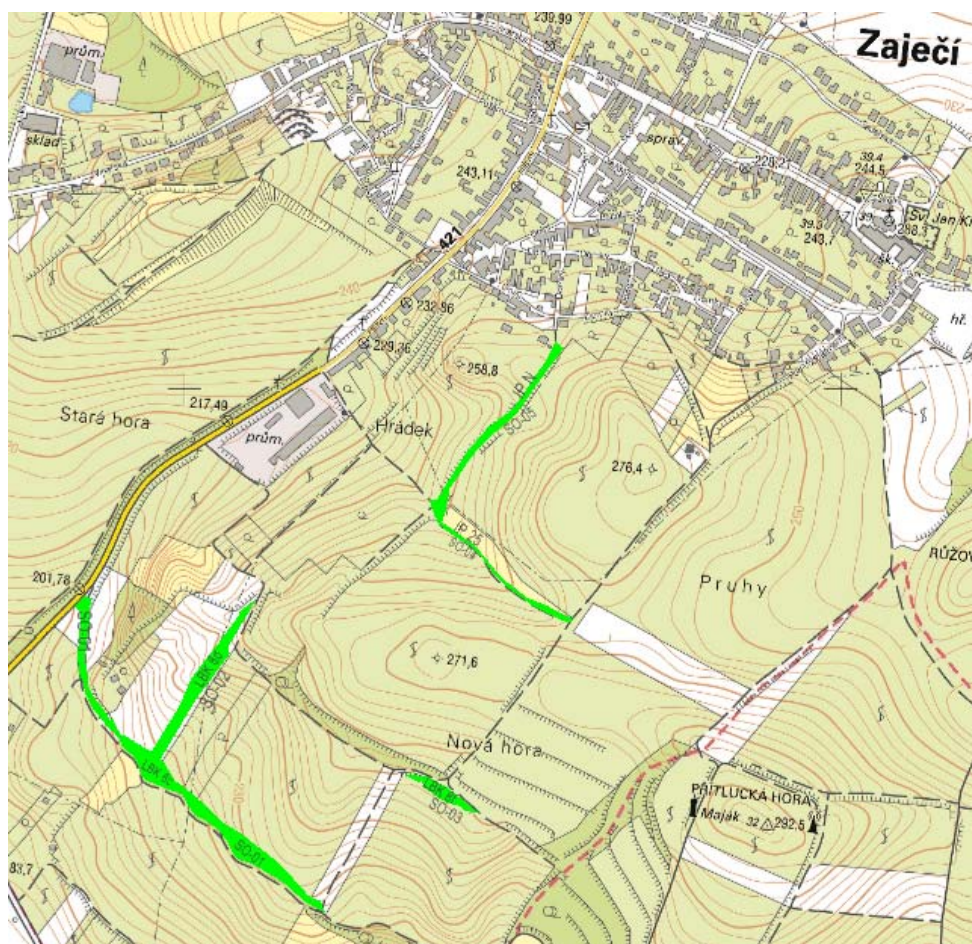
Plochy mírně zvlněný terén vátých písků, v nadmořských výškách kolem 200 m v klimaticky nejteplejší oblasti T 4. Překryvy písků jsou menší mocnosti a zpravidla spočívají na vápnitých jílech, příměs písků místy tvoří spraše a sprašové hlíny. Převažující kambizemě arenické jsou minerálně lépe zásobeny než v borových doubravách, rhizosféra je ovlivňována minerálně bohatým podložím. Specifické podmínky jsou na vysokých písčitých překryvech v širokých říčních nivách, zvaných hrůdy.

Přírodní stav biocenóz:

V dřevinném patře lze předpokládat dominanci dubů. V různém vzájemném poměru se vyskytovaly dub letní (*Quercus robur*), dub zimní (*Q. petraea* agg.), dub cer (*Q. cerris*), nelze vyloučit ani účast dubu pýřitého (*Q. pubescens*). Z dalších dřevin se mohou vyskytovat lípa srdčitá (*Tilia cordata*), habr (*Carpinus betulus*), z keřů nejčastěji ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*) a hloh obecný (*Crataegus laevigata*). Synusie podrostu má rozmanité složení v závislosti na charakteru edafických podmínek, především na obsahu vápníku v rhizosféře. Často dominantní bývají druhy travovitého vzhledu, zejména lipnice úzkolistá (*Poa angustifolia*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), nápadná je ostrice Fritschova (*Carex fritschii*), považovaná za diferenciální druh. Neobyčejně pestré může být spektrum bylinných druhů. K nejčastějším patří konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), mochna bílá (*Potentilla alba*), mařinka

Řešené prvky ÚSES

stavba	prvek ÚSES	označení	současný stav	parc. č.	LV	výměra m ²	druh pozemku
SO-01	lokální biokoridor	LBK 8c	ostatní komunikace	3528/225	1	10 903	ostatní plocha
SO-02	lokální biokoridor	LBK 8d	zeleň	3528/171	1	4920	ostatní plocha
SO-03	lokální biokoridor	LBK 8f	ostatní komunikace	3528/52	1	1614	ostatní plocha
SO-04	interakční prvek	IP 25	ostatní komunikace	3528/36	1	2153	ostatní plocha
SO-05	Interakční prvek	IP N	ostatní komunikace	3248/52	1	3226	ostatní plocha

Obr. Prvky ÚSES v katastrálním území Zaječí

Přírodní hodnoty v řešeném katastru:

- evropsky významná lokalita Niva Dyje (CZ0624099) (mimo řešené území)
- územní systém ekologické stability (ÚSES)
- kvalitní zemědělská půda (třída ochrany 1 a 2)
- Vodní zdroje v jižní části k.ú. Zaječí (mimo řešené území)
- v území ohraničeném na severu obcí Zaječí a biokoridorem LBK3 a na jihu silnicemi II/421 a III/42115 kladen zvýšený důraz na ochranu krajinného rázu, v tomto území jsou proto vymezeny architektonicky a urbanisticky významné stavby (mimo řešené území)

V Brně, listopad 2020

Vypracoval:
Ing. Daniel Doubrava
Ing. Milan Nechvátal
Bc. Jiří Kraseker